

วารสารอิเล็กทรอนิกส์
ทางการศึกษา

OJED, Vol.12, No.4, 2017, pp.157 - 168

OJED

An Online Journal
of Education

<http://www.edu.chula.ac.th/ojed>

แนวทางการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะปฏิบัติแซกโซโฟนคลาสสิก
ในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี

GUIDELINES THE INSTRUCTION MANAGEMENT OF CLASSICAL SAXOPHONE PRACTICAL
SKILLS COURSE IN MUSIC PROGRAMME, BACHELOR DEGREE

นางสาวจินตามาตร์ มีอาษา *

Jindamart Meearsa

รศ.ดร.ณรุทธ์ สุตจิตร **

Assoc. Prof. Narutt Suttachit, Ph.D.

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 2 ประการคือ 1) เพื่อศึกษาการจัดการเรียนการสอนรายวิชาทักษะปฏิบัติแซกโซโฟนคลาสสิกในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยของรัฐในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ที่มีการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะปฏิบัติแซกโซโฟนคลาสสิก 2) เพื่อนำเสนอแนวทางในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาทักษะปฏิบัติแซกโซโฟนคลาสสิกในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1-4 ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ มีลักษณะการวิจัยโดยการวิเคราะห์เอกสาร (content analysis) และการสัมภาษณ์ (interview) วิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบการบรรยาย มีการกำหนดผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key informant) ได้แก่ อาจารย์ผู้สอนรายวิชาทักษะปฏิบัติแซกโซโฟนคลาสสิกในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี

ผลการศึกษาพบว่า 1) การจัดการเรียนการสอนรายวิชาทักษะปฏิบัติแซกโซโฟนคลาสสิกในระดับชั้นปีที่ 1-4 ทั้ง 4 ข้อมีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกันอย่างเป็นลำดับขั้นตอน 2) องค์ประกอบทั้ง 4 ข้อจัดเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการจัดการเรียนการสอน สามารถนำเสนอแนวทางการจัดการเรียนการสอนได้ดังนี้ 1) จุดประสงค์รายวิชาจะเชื่อมโยงไปสู่การจัดขอบเขตรายวิชาและเนื้อหาสาระรายวิชา 2) ขอบเขตและเนื้อหาสาระรายวิชาเป็นความรู้ที่ผู้เรียนจะต้องได้เรียนรู้และทำความเข้าใจ เน้นในด้านของทักษะปฏิบัติทางดนตรีที่สอดคล้องกับทฤษฎีดนตรี 3) สื่อการสอนจะมีส่วนช่วยในการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งในด้านทักษะปฏิบัติดนตรีและทฤษฎีดนตรีและ 4) ในกระบวนการวัดและประเมินผลในวิชาจะมีวิธีการวัดที่มีความเหมาะสมกับผู้เรียนและมีความครอบคลุมการวัดและประเมินผลทางดนตรีอย่างครบถ้วน

* นิสิตมหาบัณฑิตสาขาดนตรีศึกษา ภาควิชาศิลปะ ดนตรี และนาฏศิลป์ศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

E-mail Address: jindamartmeearsa@gmail.com

**อาจารย์ประจำสาขาดนตรีศึกษา ภาควิชาศิลปะ ดนตรี และนาฏศิลป์ศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

E-mail Address: Narutt.s@chula.ac.th

ISSN1905-4491

Abstract

There are 2 purposes of this study 1) to study the instruction management of classical saxophone practical skills course in music program, bachelor degree level in government universities in Bangkok and surrounding provinces that provide classical saxophone practical skills courses, and 2) to propose a guideline to manage the instruction of classical saxophone practical skill in year 1 to year 4 This is a qualitative research in which the content analysis and interview were applied to this study. Data was analyzed in the form of description. The key informants are teachers who instruct classical saxophone practical skills course in music program in bachelor degree level.

Results show that 1) the instruction management of classical saxophone practical skills course provided to the 1st – 4th year in university in the 4 areas is consistent and linked to each other sequentially, 2) these 4 areas are important compositions in instruction management. Following guidelines for instruction management. 1) Course's objective is linked with scope and content of the course. 2) It is the knowledge that the learners have to learn and understand. It emphasizes music practical skills that conforms to music theories. 3) Instruction media contributes to the learning process both in term of music practical skills and theories. 4) The measurement and evaluation are suitable with the learners and comprehensive with all area of musical measurement and evaluation.

คำสำคัญ: การจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะปฏิบัติแซกโซโฟนคลาสสิกในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี

KEYWORDS: the instruction management of classical saxophone practical skills course in music program, bachelor degree

บทนำ

ปัจจุบันหลักสูตรวิชาดนตรีในประเทศไทยเป็นหลักสูตรที่เปิดสอนในระดับชั้นปวช. ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา จัดเป็นรายวิชาดนตรีในหลักสูตรดนตรีศึกษา (General Music) และระดับอุดมศึกษาจะเป็นหลักสูตรดนตรีเฉพาะ (Specialized Music) เป็นหลักสูตรดนตรีสำหรับผู้เรียนที่ต้องการเรียนดนตรีเป็นวิชาเอกและวิชาโท ประกอบด้วยหลักสูตร ศิลปศาสตรบัณฑิต ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต ดุริยางคศาสตรบัณฑิตและหลักสูตรครุศาสตรหรือศึกษาศาสตรบัณฑิต เปิดสอนหลักสูตรดนตรีที่มีหลากหลายแขนงวิชา เช่น วิชาดนตรีศึกษา วิชาการแสดงดนตรี การปฏิบัติดนตรีคลาสสิก การปฏิบัติแจ๊สดนตรีไทย การประพันธ์ดนตรี เป็นต้น โดยวิชาปฏิบัติดนตรีคลาสสิกเป็นรายวิชาที่เปิดสอนทักษะด้านดนตรีคลาสสิก การแสดงดนตรีคลาสสิก ในเครื่องดนตรีประเภทต่าง ๆ เช่น เครื่องเป่าลมไม้ เครื่องเป่าลมทองเหลือง เครื่องลิ่มนิ้วและกระทบ เป็นต้น

วิชาปฏิบัติแซกโซโฟนคลาสสิกเป็นรายวิชาทักษะปฏิบัติในหลักสูตรดนตรีในสถาบันอุดมศึกษา ระดับปริญญาตรีในแขนงวิชาการปฏิบัติดนตรีคลาสสิก ซึ่งเปิดสอนทั้งในสาขาที่มุ่งผลิตบุคลากรสายอาชีพดนตรีและสาขาวิชาครุศาสตร์หรือศึกษาศาสตรบัณฑิต มีกระบวนการสอนที่เน้นทางด้านวิชาทักษะปฏิบัติแซกโซโฟน องค์ประกอบของแซกโซโฟนได้แก่ ปากเป่า (Mouthpiece) ลิ้น (Reed) การจัดทำทางในการเล่นแซกโซโฟน

ในด้านทักษะในการปฏิบัติประกอบไปด้วย เทคนิคการหายใจ (The Breathing Technique) การวางรูปปาก ในการเป่า (The Embouchure) คุณภาพของเสียง (The Quality) และในด้านของเทคนิคการบรรเลงใน ลักษณะต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถทางด้านทักษะปฏิบัติดนตรีคลาสสิก ปฏิบัติทักษะแซ็กโซโฟนได้ในระดับสูง ทั้งฐานะของนักแสดงเดี่ยว (Soloist) และสมาชิกของวงดนตรี ตลอดจนเป็นผู้ที่มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ความสามารถทางด้านการปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก เริ่มต้นการเรียนในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ในภาคการศึกษาต้น จะมีการจัดการเรียนการสอนที่เป็นการปรับพื้นฐานให้กับผู้เรียน ในด้านของทักษะการบรรเลงดนตรีคลาสสิก ควบคู่ไปกับการพัฒนาในด้านของกระบวนการคิด ปรับพื้นฐานและพัฒนากระบวนการคิดในขั้นเริ่มต้นของการเรียนในระดับอุดมศึกษาเพราะกระบวนการคิดเป็นส่วนสำคัญในการเรียนในระดับอุดมศึกษา ผู้เรียนจะใช้กระบวนการคิดขั้นสูงในกระบวนการเรียนรู้ ทั้งในด้านการคิดวิเคราะห์ การสังเคราะห์และการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เป็นองค์ประกอบในการคิดอย่างเป็นระบบ และเป็นขั้นตอน ประยุกต์ใช้กระบวนการคิดสำหรับการเรียนทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกอย่างมีพัฒนาการตั้งแต่ชั้นปีที่ 1 ไปถึงชั้นปีที่สูงขึ้น ในกระบวนการจัดการเรียนการสอนมีองค์ประกอบที่สำคัญดังนี้

- 1) จุดประสงค์รายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี
- 2) ขอบเขตรายวิชาและเนื้อหาสาระในการเรียนการสอนวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก
- 3) สื่อการเรียนการสอนวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก และ
- 4) การวัดและประเมินผลในวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก

ในการวัดและประเมินผลรายวิชาทักษะปฏิบัติดนตรี มีวิธีการวัดและประเมินผลในลักษณะของการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงเน้นกระบวนการวัดและประเมินผลทักษะปฏิบัติ มีการวัดและประเมินผลกระบวนการเรียนรู้ กระบวนการในการปฏิบัติทักษะและผลงานจากการปฏิบัติทักษะ ซึ่งมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์รายวิชาและขอบเขตรายวิชาและเนื้อหาสาระในการเรียนการสอน รวมถึงกระบวนการในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกในแต่ละระดับชั้นตั้งแต่ชั้นปีที่ 1 – 4 ใน การเรียนวิชาทักษะปฏิบัติดนตรีจะต้องคำนึงถึง พัฒนาการ ความสามารถและความถนัดของผู้เรียน เพื่อให้กระบวนการจัดการเรียนการสอนเกิดผลการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพของผู้เรียนในแต่ละคนและผู้เรียนในแต่ละระดับชั้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาหลักสูตรรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยของรัฐในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ที่มีการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก
2. เพื่อนำเสนอเนื้อหาในการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกทั้ง 4 หัวข้อ ดังนี้
 - 2.1 จุดประสงค์รายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี
 - 2.2 ขอบเขตรายวิชาและเนื้อหาสาระในการเรียนการสอนวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก

2.3 สื่อการเรียนการสอนวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก

2.4 การวัดและประเมินผลในวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องกระบวนการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาหลักสูตรรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยของรัฐในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ที่มีการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก 2) เพื่อนำเสนอเนื้อหาในการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกทั้ง 4 หัวข้อ ดังนี้ จุดประสงค์รายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี ขอบเขตรายวิชาและเนื้อหาสาระในการเรียนการสอนวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก สื่อการเรียนการสอนวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกและการวัดและประเมินผลในวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ โดยเน้นการวิเคราะห์เอกสาร (Content Analysis) จากหลักสูตรรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี จำนวน 5 หลักสูตร 4 มหาวิทยาลัย ดังนี้

1) หลักสูตรดุริยางคศาสตร์บัณฑิต (ดศ.บ.) หลักสูตร 4 ปี วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล สาขาวิชาปฏิบัติดนตรีคลาสสิก รายวิชาการปฏิบัติเครื่องดนตรีเอก 1-8 (Major Performance 1-8)

2) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) หลักสูตร 4 ปี คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สาขาวิชาดนตรีตะวันตก รายวิชาเครื่องดนตรีเอก 1-8 (Principal Instrumental studies 1-8)

3) หลักสูตรศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต (ศศ.บ.) หลักสูตร 4 ปี คณะศิลปกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์สากล-ดนตรีคลาสสิก รายวิชาทักษะการบรรเลงดนตรีคลาสสิกเดี่ยว 1-7 (Individual Classical Music Skill 1-7)

4) หลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต (กศ.บ.) หลักสูตร 5 ปี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สาขาวิชาดนตรีศึกษา-ดนตรีสากล รายวิชาฝึกปฏิบัติการทางดนตรี 1-6 (Practicum1-6)

5) หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) หลักสูตร 5 ปี คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สาขาวิชาดนตรีศึกษา รายวิชาทักษะดนตรี 1-4 (Music Skills 1-4)

และการสัมภาษณ์ โดยใช้การกำหนดผู้ให้ข้อมูลสำคัญได้แก่ อาจารย์ผู้สอนวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก จำนวน 4 ท่าน จาก 5 หลักสูตร 4 มหาวิทยาลัย เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกทั้ง 4 หัวข้อ

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์เอกสารและสัมภาษณ์ได้ข้อมูลผลการวิจัยเรื่องกระบวนการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก ทั้ง 4 หัวข้อทั้งในกลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์ หรือ ศึกษาศาสตร์บัณฑิตและกลุ่มสาขาวิชาที่มุ่งเน้นผลิตบุคลากรสายอาชีพดนตรี โดยแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1-4 ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ดังนี้

1) จุดประสงค์รายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี

จุดประสงค์ของรายวิชาทักษะปฏิบัติเครื่องดนตรีเอก แซ็กโซโฟนคลาสสิก ทั้งในกลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์ หรือ ศึกษาศาสตร์บัณฑิต และกลุ่มสาขาวิชาที่มุ่งเน้นผลิตบุคลากรสายอาชีพดนตรี เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถทางด้านทักษะปฏิบัติดนตรีคลาสสิก ทั้งฐานะของนักแสดงเดี่ยว (Soloist) และสมาชิกของวงดนตรี โดยการเรียนรู้ตัวต่อตัว เพื่อพัฒนาฝีมือด้านการแสดงเดี่ยว การเรียนรู้เทคนิคการบรรเลงขั้นพื้นฐานไปจนถึงขั้นสูง ปรับปรุงพื้นฐานเพื่อที่จะสามารถพัฒนาไปสู่การเล่นที่สูงขึ้น การเรียนรู้แบบฝึกหัด และบทเพลงตั้งแต่ขั้นต้นไปจนถึงขั้นสูง มีการฝึกอภิปรายผลการแสดงของนิสิตในเครื่องดนตรีเอกเดียวกัน เรียนรู้ถึงจรรยาบรรณของนักดนตรี ตลอดจนเป็นผู้ที่มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ทางด้านการปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก

ตาราง 1 จุดประสงค์การเรียนการสอนวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกในสาขาวิชาครุศาสตร์หรือศึกษาศาสตร์และสาขาวิชาที่มุ่งเน้นผลิตบุคลากรสายอาชีพดนตรี

สาขาวิชาครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์	สาขาวิชาที่มุ่งเน้นผลิตบุคลากรสายอาชีพดนตรี
มีทักษะทางด้านการปฏิบัติดนตรีคลาสสิก เพื่อพัฒนาฝีมือด้านการแสดงเดี่ยว การเรียนรู้เทคนิคการบรรเลงขั้นพื้นฐานไปจนถึงขั้นสูง ปรับปรุงพื้นฐานเพื่อที่จะสามารถพัฒนาไปสู่การบรรเลงที่สูงขึ้น การเรียนรู้แบบฝึกหัด และบทเพลงตั้งแต่ขั้นต้นไปจนถึงขั้นสูง มีการฝึกอภิปรายผลการแสดงของนิสิตในเครื่องดนตรีเอกเดียวกันและสามารถถ่ายทอดความรู้และทักษะทางด้านการปฏิบัติแซ็กโซโฟนในการประกอบอาชีพครูดนตรีในอนาคตได้	มีทักษะทางด้านการปฏิบัติดนตรีคลาสสิก ทั้งฐานะของนักแสดงเดี่ยว (Soloist) และสมาชิกของวงดนตรี โดยการเรียนรู้ตัวต่อตัว เพื่อพัฒนาฝีมือด้านการแสดงเดี่ยว การเรียนรู้เทคนิคการบรรเลงขั้นพื้นฐานไปจนถึงขั้นสูง ปรับปรุงพื้นฐานเพื่อที่จะสามารถพัฒนาไปสู่การบรรเลงที่สูงขึ้น การเรียนรู้แบบฝึกหัด และบทเพลงตั้งแต่ขั้นต้นไปจนถึงขั้นสูง สามารถแสดงทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนในระดับสูงได้ และประกอบอาชีพทางด้านดนตรีในอนาคต

2) ขอบเขตรายวิชาและสาระเนื้อหาการเรียนการสอนรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี

ขอบเขตรายวิชาจะเน้นในด้านพื้นฐานการเรียนรู้เครื่องมือเอกแซ็กโซโฟนในขั้นต้น ในชั้นปีที่ 1 เรียนรู้ส่วนประกอบของแซ็กโซโฟน วิธีการและเทคนิคในด้านทักษะในการปฏิบัติประกอบไปด้วย เทคนิคการหายใจ

(The Breathing Technique) การวางรูปปากในการเป่า (The Embouchure) คุณภาพของเสียง (The Quality) และในด้านของเทคนิคการบรรเลงในลักษณะต่าง ๆ ในระดับต้นไปจนถึงระดับสูง ในการเรียนรู้พื้นฐานเหล่านี้ จะประเมินจากพื้นฐานของผู้เรียนแต่ละคน ความรู้เดิมที่มีอยู่ว่ามีการเรียนรู้ที่ถูกต้องในเรื่องเทคนิคพื้นฐานและการบรรเลงมาแล้วมากน้อยเพียงใด มีความเข้าใจในแต่ละเทคนิคพื้นฐานมากน้อยเพียงใด ก่อนที่ผู้สอนจะทำการสอนเพื่อให้เกิดความเข้าใจตามทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกที่ถูกต้อง จากนั้นในชั้นปีที่ 2-4 ก็จะมีการเรียนการสอนเทคนิคชั้นกลางและชั้นสูงต่อไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับพื้นฐานและความสามารถของผู้เรียนแต่ละคนด้วย ด้านเนื้อหาในการเรียนการสอนในรายวิชาจะประกอบด้วย บันไดเสียง แบบฝึกหัดและบทเพลงรูปแบบต่าง ๆ เนื้อหาสาระในการเรียนการสอนในแต่ละชั้นปีมีดังนี้ ในชั้นปีที่ 1 มีกระบวนการเรียนการสอนพื้นฐานของการปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกเป็นการปูพื้นฐานและปรับเปลี่ยนพื้นฐานให้มีความถูกต้องโดยประเมินจากความรู้เดิมจากชั้นมัธยมศึกษาที่ผู้เรียนแต่ละคนมีอยู่ โดยอาจารย์ผู้สอนจะเป็นผู้ประเมินก่อนทำการสอนพื้นฐานด้วยวิธีที่มีความเหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละคน โดยในระดับชั้นปีที่ 1-4 มีขอบเขตเนื้อหาสาระที่มีลักษณะที่เหมือนและแตกต่างกัน นำเสนอตามตารางดังนี้

ตาราง 2 ตารางเปรียบเทียบขอบเขตเนื้อหาสาระวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกในระดับชั้นปีที่ 1-4

ขอบเขตเนื้อหาสาระรายวิชา	รายละเอียด	ระดับชั้นปีที่ 1	ระดับชั้นปีที่ 2	ระดับชั้นปีที่ 3	ระดับชั้นปีที่ 4
ทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสิก					
ลักษณะของเครื่องดนตรีแซ็กโซโฟน	ลักษณะของเครื่องดนตรีแซ็กโซโฟน กระบวนการของแซ็กโซโฟน	✓	✓	✓	✓
เทคนิคการบรรเลงแซ็กโซโฟน	เทคนิคทางกายภาพ การหายใจ การใช้ลม การดัดลิ้น	✓	✓	✓	✓
	บันไดเสียงเมเจอร์ ไมเนอร์ โครมาติกและอาเพจจีโอ	✓	✓	✓	✓
	เทคนิคการบรรเลงแซ็กโซโฟนคลาสสิกขั้นต้น	✓	✓	✓	✓
	เทคนิคการบรรเลงแซ็กโซโฟนคลาสสิกชั้นกลาง	-	✓	-	-
	เทคนิคการบรรเลงแซ็กโซโฟนคลาสสิกชั้นสูง	-	-	✓	✓
บทเพลง	บทเพลงคลาสสิกที่แปลงโน้ตมาจากเครื่องดนตรีชนิดอื่นในยุคต่าง ๆ	✓	✓	-	-
	บทเพลงคลาสสิกที่ประพันธ์สำหรับแซ็กโซโฟนโดยเฉพาะ	-	✓	✓	✓
กระบวนการถ่ายทอดทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟน	ทักษะการถ่ายทอดการบรรเลงแซ็กโซโฟนคลาสสิก	-	-	✓	✓

3) สื่อการเรียนการสอนรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก

สื่อการเรียนการสอนหรือสื่อการเรียนรู้เป็นสิ่งที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ เป็นองค์ประกอบที่สำคัญในกระบวนการเรียนการสอนในวิชา ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจและช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ในการเลือกใช้สื่อการสอนควรคำนึงถึงความสนใจและช่วงวัยของผู้เรียน (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2558) ในกระบวนการจัดการเรียนการสอนรายวิชาทักษะปฏิบัติ นอกจากสื่อการเรียนการสอนในรูปแบบของเครื่องดนตรีแซ็กโซโฟนแล้ว สื่อการเรียนการสอนในรูปแบบของดนตรีประกอบในลักษณะของดนตรีบรรเลงก็มีส่วนสำคัญ เพื่อผู้เรียนได้บรรเลงบทเพลงประกอบกับดนตรีบรรเลงโดยเปียโน ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ในด้านของจังหวะ เพื่อส่งเสริมทักษะการบรรเลงให้มีความคล่องแคล่วและชำนาญมากขึ้น โดยสื่อการเรียนการสอนในรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนสามารถสรุปได้ดังนี้

- 3.1 แซ็กโซโฟนประเภทต่าง ๆ
- 3.2 บทเพลงหรือนั้ตเพลงสำหรับการบรรเลงแซ็กโซโฟนคลาสสิกระดับต้น-ระดับสูง
- 3.3 แบบฝึกหัดการบรรเลงเพื่อฝึกเทคนิคต่างๆในการบรรเลงในระดับต้น-ระดับสูง
- 3.4 ดนตรีประกอบในรูปแบบ CD และรูปแบบของการบรรเลงเปียโน
- 3.5 สื่อมัลติมีเดีย วิดีโอยูทูบ (YouTube) สำหรับการฟังบทเพลงในรูปแบบต่าง ๆ

4) การวัดและประเมินผลรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี

กระบวนการวัดและประเมินผล แบ่งออกเป็น กลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์ หรือ ศึกษาศาสตร์บัณฑิต และกลุ่มสาขาวิชาที่มุ่งเน้นผลิตบุคลากรสายอาชีพดนตรี มีการวัดและประเมินผล ดังนี้

กลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์ หรือ ศึกษาศาสตร์บัณฑิต

1. หลักสูตรการศึกษาบัณฑิต (กศ.บ.) หลักสูตร 5 ปี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สาขาวิชาดนตรีศึกษา-ดนตรีสากล รายวิชาฝึกปฏิบัติทางดนตรี1-6 (PRACTICUM 1-6) มีกระบวนการวัดและประเมินผล คะแนนการเข้าเรียนและคะแนนพัฒนาการอาจารย์ผู้สอนซึ่งเป็นอาจารย์พิเศษ มีการพิจารณาให้คะแนนส่วนนี้ร่วมกับอาจารย์ประจำสาขาที่เป็นหัวหน้ารายวิชา ในการสอบบ้นใดเสียง อาจารย์พิเศษจะมีส่วนในการให้คะแนนในด้านการสอบแบบฝึกหัดและการสอบการบรรเลงบทเพลงในภาคปลายภาคเรียน ในรายวิชาวิชาฝึกปฏิบัติดนตรี 1-6 เรียนในชั้นปีที่ 1-3

2. หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) หลักสูตร 5 ปี คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สาขาวิชาดนตรีศึกษา รายวิชาทักษะดนตรี 1-4 (Music Skills 1-4) มีกระบวนการในการวัดและประเมินผล โดยอาจารย์ผู้สอนในรายวิชาเป็นผู้ให้คะแนนสัดส่วน 100 คะแนนเต็ม คะแนนส่วนการสอบบ้นใดเสียง คะแนนส่วนการสอบแบบฝึกหัดและคะแนนส่วนการสอบการบรรเลงบทเพลง คะแนนส่วนการสอบบรรเลงบทเพลง จะมีการแบ่งส่วนเทคนิคในการบรรเลงในด้านต่าง ๆ เช่น Intonation Articulation การตีความของบท

เพลง คุณภาพของเสียง เป็นต้น โดยวิชาเอกบังคับในด้านทักษะการปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกทั้ง 4 รายวิชา
ชั้นปีที่ 1 – 2 อาจารย์ผู้สอนมีสัดส่วนในการให้คะแนนทั้ง 4 รายวิชา ตามสัดส่วน 100 คะแนน

กลุ่มสาขาวิชาที่มุ่งเน้นผลิตบุคลากรสายอาชีพดนตรี

1. หลักสูตรดุริยางคศาสตร์บัณฑิต (ดศ.บ.) หลักสูตร 4 ปี วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล
สาขาวิชาปฏิบัติดนตรีคลาสสิก รายวิชาการปฏิบัติเครื่องดนตรีเอก 1-8 (Major Performance 1-8) มีการวัด
และประเมินผลในแต่ละภาคเรียนโดยการสอบเก็บคะแนนการไล่บันไดเสียงต่าง ๆ การสอบแบบฝึกหัดเทคนิค
ในด้านต่าง ๆ เน้นการประเมินผลไปในด้านทักษะปฏิบัติโดยตรง อาจารย์ผู้สอนมีสัดส่วนในการให้คะแนนร้อยละ 50
ทั้งการเรียนการสอน การสอบเก็บคะแนนในห้องเรียนแต่ละชั่วโมงเรียน พัฒนาการผู้เรียนตลอดภาค
เรียน ในการสอบปลายภาคการแสดงเดี่ยวจะมีกรรมการสอบ ผู้เชี่ยวชาญทางด้านทักษะปฏิบัติเครื่องเป่า 3
ท่านมีสัดส่วนการให้คะแนนร้อยละ 50 รวมสัดส่วนคะแนนของอาจารย์ผู้สอนและกรรมการสอบปฏิบัติเป็น
100 คะแนน

2. หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) หลักสูตร 4 ปี คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์สาขาวิชาดนตรีตะวันตก รายวิชาเครื่องดนตรีเอก 1-8 (Principal Instrumental
studies 1-8) มีการวัดและประเมินผลในกระบวนการเรียนสอนตลอดภาคเรียน พัฒนาการของผู้เรียน
การสอบเก็บคะแนนการบรรเลงแบบฝึกหัด เน้นการประเมินผลในด้านทักษะ ในการสอบปลายภาคผู้สอนจะ
มีสัดส่วนการให้คะแนนร้อยละ 50 ซึ่งรวมกับคะแนนการเรียนการสอนในห้องเรียนและคะแนนเก็บใน
ห้องเรียน กรรมการสอบ 3 ท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านทักษะปฏิบัติเครื่องเป่ามีสัดส่วนการให้คะแนนร้อยละ 50
รวมเป็น 100 คะแนน

3. หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) หลักสูตร 4 ปี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรี
นครินทรวิโรฒ สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์สากล-ดนตรีคลาสสิก รายวิชาทักษะการบรรเลงดนตรีคลาสสิกเดี่ยว 1-7
(Individual Classical Music Skill 1-7) มีกระบวนการวัดและประเมินผล คะแนนการเข้าเรียนและคะแนน
พัฒนาการอาจารย์ผู้สอนซึ่งเป็นอาจารย์พิเศษมีการพิจารณาให้คะแนนส่วนนี้ร่วมกับอาจารย์ประจำสาขาที่
เป็นหัวหน้ารายวิชา ในการสอบบันไดเสียง อาจารย์พิเศษจะมีส่วนในการให้คะแนนในด้านการสอบแบบฝึกหัด
และการสอบการบรรเลงบทเพลงในภาคปลายภาคเรียน สัดส่วนคะแนนอาจารย์ประจำหัวหน้าวิชาจะมีสัดส่วน
ในการให้ คะแนนร้อยละ 50 อาจารย์ผู้สอนที่เป็นอาจารย์พิเศษมีสัดส่วนการให้คะแนนร้อยละ 50 รวมเป็น
100 คะแนน ในรายวิชา ทักษะการบรรเลงดนตรีคลาสสิกเดี่ยว รายวิชาที่ 1-7 ส่วนรายวิชาด้านทักษะการ
ปฏิบัติสุดท้ายในหลักสูตรคือรายวิชาดุริยางคศาสตร์นิพนธ์ ในภาคเรียนที่ 2 ของชั้นปีที่ 4 เป็นรายวิชาการ
แสดงเดี่ยวของผู้เรียนยังมีการเรียนการสอน

ตอนที่ 2 แนวทางการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1-4 โดยแบ่งเป็น 4 องค์ประกอบดังนี้

1) จุดประสงค์รายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี

จุดประสงค์การเรียนการสอนในวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี ของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ของ 2 กลุ่มสาขาวิชา มีจุดประสงค์การเรียนการสอนที่คล้ายคลึงกัน ในกระบวนการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติดนตรีคลาสสิก ทักษะการบรรเลงแซ็กโซโฟนคลาสสิกในระดับพื้นฐานไปจนถึงระดับสูง เพื่อพัฒนาฝีมือด้านการแสดงเดี่ยวและการนำดนตรีในวงดนตรี โดยกระบวนการที่แตกต่างกัน กลุ่มสาขาครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์จะมุ่งเน้นการสอนเพิ่มเติมในเชิงของกระบวนการถ่ายทอดความรู้ทางด้านทักษะการปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกให้นักเรียนในอนาคตที่ผู้เรียนจะไปประกอบอาชีพทางการศึกษา ส่วนกลุ่มสาขาวิชาที่มุ่งเน้นผลิตบุคลากรทางด้านดนตรี จะมุ่งเน้นกระบวนการเรียนการสอนในด้านของการปฏิบัติทักษะแซ็กโซโฟนคลาสสิกเพื่อให้มีทักษะการบรรเลงในระดับสูง สามารถแสดงการปฏิบัติเดี่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพและประกอบอาชีพทางด้านดนตรีหรือทางด้านการแสดงดนตรีได้ในอนาคต ประยุกต์ให้ความรู้ทางด้านดนตรีได้อย่างสร้างสรรค์

2) ขอบเขตรายวิชาและสาระเนื้อหาการเรียนการสอนรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี

ขอบเขตรายวิชาและสาระเนื้อหาการเรียนการสอนรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี กระบวนการเรียนในขั้นต้นจะเรียนรู้เรื่องลักษณะของเครื่องดนตรีแซ็กโซโฟน โดยจะเรียนรู้เกี่ยวกับลักษณะทางกายภาพของเครื่องดนตรีแซ็กโซโฟนทุกชนิด เน้นการเรียนรู้ส่วนประกอบต่างๆของเครื่องดนตรี เพื่อให้เกิดความคุ้นเคยและความเข้าใจในเครื่องดนตรีชนิดนี้ ในเรื่องเทคนิคการบรรเลงแซ็กโซโฟน จะเริ่มต้นในเรื่องเทคนิคทางกายภาพ เช่น เทคนิคการใช้ลม เทคนิคการหายใจ ทำทางการจับแซ็กโซโฟน ระบบการใช้นิ้ว เทคนิคการบรรเลงต่าง ๆ เช่น บันไดเสียง การฝึกไล่บันไดเสียง เมเจอร์ไมเนอร์ทั้ง 3 รูปแบบโครมาติกและอาเพจจิโอ คุณภาพของเสียง สำเนียงของแซ็กโซโฟน เทคนิคการบรรเลงบทเพลงเพื่อให้เกิดความถูกต้องและความไพเราะ ตามลำดับการเรียนรู้ในแต่ละชั้นปี ในด้านของแบบฝึกหัดที่ใช้ในกระบวนการเรียนการสอน จะเป็นแบบฝึกหัดการฝึกเทคนิคการบรรเลงในด้านต่าง ๆ และเทคนิคการบรรเลงที่ใช้ในบทเพลงรวมถึงรูปแบบจังหวะต่าง ๆ บทเพลงที่ใช้ในการเรียนการสอน จะมีลักษณะและรูปแบบบทเพลงคลาสสิกที่แปลงโน้ตมาจากเครื่องดนตรีชนิดอื่นในยุคต่าง ๆ และบทเพลงคลาสสิกที่ประพันธ์สำหรับแซ็กโซโฟนโดยเฉพาะ และกระบวนการถ่ายทอดทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟน ถือเป็นกระบวนการสำคัญในการจัดการเรียนการสอน เพราะเป็นการฝึกการถ่ายทอดทักษะปฏิบัติเครื่องดนตรีแซ็กโซโฟน การศึกษาวิธีการและการถ่ายทอดทักษะปฏิบัติเครื่องดนตรีแซ็กโซโฟน เพื่อนำเอากระบวนการนี้ไปใช้ในการ

ประกอบอาชีพด้านการสอนและการถ่ายทอดทางดนตรีและประยุกต์ใช้ในสายอาชีพศิลปินทางด้านดนตรีได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3) สื่อการเรียนการสอนรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก

สื่อการเรียนการสอนมีส่วนสำคัญในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาทักษะปฏิบัติ เพราะนอกจากจะเป็นกระบวนการสอนที่ช่วยในการสอนทักษะปฏิบัติดนตรีแล้ว สื่อการเรียนยังมีส่วนช่วยในการเชื่อมโยงไปถึงการเรียนรู้ในด้านทฤษฎีดนตรีและประวัติศาสตร์ดนตรี เช่น สื่อการเรียนการสอนมัลติมีเดียในรูปแบบของวิดีโอ บทเพลงคลาสสิกของแซ็กโซโฟน การบรรเลงบทเพลงคลาสสิกโดยนักแซ็กโซโฟนคลาสสิก เมื่อผู้เรียนได้ใช้สื่อนี้ในการเรียนการสอน จะทำให้ได้เรียนรู้ในเรื่องของประวัติศาสตร์ดนตรี เชื่อมโยงไปถึงทักษะการบรรเลงตามยุคทางดนตรีของบทเพลงที่ได้ฟัง ในขณะเดียวกันผู้เรียนจะได้ฝึกการคิดวิเคราะห์ในเรื่องของการฟัง เป็นต้น กล่าวได้ว่าสื่อการสอนในกระบวนการเรียนการสอนรายวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก มีความสำคัญกับกระบวนการจัดการเรียนการสอน เป็นองค์ประกอบที่ช่วยส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน

4) การวัดและประเมินผลวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกในหลักสูตรดนตรีระดับปริญญาตรี

การวัดและประเมินผลทางดนตรีควรมีความครอบคลุมทั้ง 3 ด้านคือ ด้านสาระเนื้อหาทางดนตรี ทักษะทางดนตรีและเจตคติทางดนตรี มีการวัดและประเมินผลที่เหมาะสมกับเนื้อหาในรายวิชา มีเกณฑ์ในการวัดที่เหมาะสมและครอบคลุมตามเนื้อหาในการเรียนการสอน กระบวนการวัดและประเมินผลวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกควรคำนึงถึงผู้เรียนเป็นหลัก เนื่องจากเป็นวิชาทักษะปฏิบัติ ผู้เรียนแต่ละคนจะมีความสามารถ ความถนัดที่แตกต่างกันควรมีวิธีการวัดและประเมินผลที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละคน มีเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่ชัดเจน ดังนั้นกระบวนการวัดและประเมินผลทางดนตรีเป็นส่วนสำคัญทั้งในกระบวนการพัฒนาหลักสูตรดนตรี การพัฒนาการเรียนการสอนดนตรี กระบวนการจัดการเรียนการสอนดนตรีที่มีความสัมพันธ์และสอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาสาระในรายวิชา การจัดกระบวนการเรียนการสอน การจัดประสบการณ์ในการเรียนรู้ เพื่อเป็นข้อมูลตอบกลับของการเรียนการสอนที่สามารถบ่งบอกได้ถึงพื้นฐานการเรียนรู้ของผู้เรียน พัฒนาการของผู้เรียนตลอดกระบวนการเรียนในวิชาที่ผ่านมา เพื่อนำเอาผลที่ได้พัฒนากระบวนการเรียนการสอน วางแผนการเรียนการสอนที่มีความเหมาะสมและประสิทธิภาพต่อผู้เรียน ควรเป็นวัดและประเมินผลตามสภาพจริง ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมที่ต้องการประเมินผลทางการเรียนการสอนออกมา วัดและประเมินผลตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ กำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่มีความชัดเจน มีการวัดและประเมินผลเป็นระยะ เพื่อการติดตามพัฒนาการทางด้านการเรียนรู้ของผู้เรียนและพัฒนาการทางด้านทักษะปฏิบัติของผู้เรียน เพื่อการวัดและประเมินผลที่จะได้รับข้อมูลและผลการวัดและประเมินผลตามกระบวนการอย่างถูกต้องและเหมาะสม

อภิปรายผล

กระบวนการจัดการเรียนการสอนแซ็กโซโฟนคลาสสิก เริ่มต้นตั้งแต่การศึกษาเรียนรู้เครื่องดนตรีแซ็กโซโฟน กระบวนการของแซ็กโซโฟน ทำทางในการจับแซ็กโซโฟน ทำนั่งและทำยืนในการบรรเลงการวางรูปปากที่ถูกต้อง การฝึกกระบวนกรใช้นิ้ว การฝึกไล่บันไดเสียงแต่ละประเภท เพื่อความชำนาญ โดยใช้แบบฝึกหัดที่มีความเหมาะสมตามระดับความสามารถของผู้เรียน เพิ่มความยากขึ้นไปทีละระดับ เพื่อการฝึกเทคนิคก่อนการบรรเลงบทเพลง ในการเลือกบทเพลงควรมีลักษณะที่หลากหลาย ทั้งในด้านของรูปแบบจังหวะ ทำนอง และเทคนิคที่ใช้ในบทเพลง เพื่อการฝึกคุณภาพของเสียงและสำเนียงของบทเพลงในแต่ละยุคทางดนตรี เป็นบทเพลงที่แปลงโน้ตมาจากเครื่องดนตรีชนิดและเป็นบทเพลงคลาสสิกที่ประพันธ์ขึ้นสำหรับแซ็กโซโฟน โดยเฉพาะ ระดับความยากง่ายของบทเพลงขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้เรียน ความถนัดและความสนใจของผู้เรียน ในกระบวนการเรียนการสอนควรมีการฝึกให้ผู้เรียนคิดวิธีการฝึกซ้อมของตนเอง ตามความเหมาะสมของผู้เรียน ออกแบบแบบฝึกหัดที่มีความเหมาะสมกับบทเพลงในแต่ละบทเพลง เพื่อฝึกกระบวนกรถ่ายทอดทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนและกระบวนการในการคิดแก้ปัญหาในการบรรเลงที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน เป็นการฝึกกระบวนการคิดและสร้างสรรค์ของผู้เรียนที่เชื่อมโยงกับการเรียนทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิกและมีกระบวนการวัดและประเมินผลในรายวิชาที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละบุคคล มีวิธีการวัดและประเมินผลที่ครอบคลุมการวัดประเมินทางด้านดนตรีอย่างครบถ้วน

ส่วนสำคัญอีกส่วนหนึ่งในแนวทางการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก คือเพิ่มเติมกระบวนการจัดการเรียนการสอน ที่เน้นให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะในการบรรเลงไปจนถึงระดับสูงสามารถถ่ายทอดความรู้ในการบรรเลงแซ็กโซโฟนคลาสสิกได้ ทั้งในหลักสูตรศิลปกรรมศาสตร์ ศิลปศาสตร์ (หลักสูตร 4 ปี) และหลักสูตรครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ (หลักสูตร 5 ปี) ในช่วงเวลาของการจัดการเรียนการสอน การแก้ไขปัญหาในด้านเทคนิคและการบรรเลง อาจารย์ผู้สอนกับผู้เรียนก็จะมีอภิปรายร่วมกันถึงการแก้ไขปัญหาในการบรรเลงที่เกิดขึ้น ให้ผู้เรียนได้ฝึกคิดการแก้ไขปัญหาในด้านเทคนิคต่าง ๆ การนำเอาแบบฝึกหัดมาแก้ไขในเทคนิคที่ยังไม่ชำนาญ เพื่อเป็นการฝึกและเลือกกระบวนการแก้ปัญหาในการบรรเลงนำไปสู่องค์ประกอบในกระบวนการถ่ายทอดความรู้ของผู้เรียนในอนาคต เมื่อไปประกอบอาชีพในด้าน การแสดงดนตรีคลาสสิกหรือการสอนทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนคลาสสิก

ข้อเสนอแนะ

ผู้สอนควรนำแนวทางการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะปฏิบัติแซ็กโซโฟนที่ผู้วิจัยนำเสนอไปทดลองใช้ เพื่อประเมินประสิทธิภาพของแนวทางการจัดการเรียนการสอนทั้ง 4 ด้าน ถึงความเป็นไปได้และความเหมาะสมในการจัดการเรียนการสอนในสถานการณ์จริงในชั้นเรียนว่ามีความเหมาะสมและความเป็นไปได้มากน้อยเพียงใด

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการทำวิจัยที่มุ่งเน้นศึกษาสภาพทางการเรียนการสอนในวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีเอกชนิดอื่นๆ เพื่อเปรียบเทียบแนวทางการจัดการเรียนการสอนแต่ละเครื่องดนตรีเอกและปรับใช้ให้มีความเหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาเอกดนตรีสากล

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- คณะมนุษยศาสตร์. (2554). *หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีตะวันตก*. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- คณะครุศาสตร์. (2556). *หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- คณะศิลปกรรมศาสตร์. (2556). *หลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา-ดนตรีสากล*. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- คณะศิลปกรรมศาสตร์. (2558). *หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์สากล*. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ณรุทธ์ สุทธจิตต์. (2560). *วิธีวิทยาการสอนดนตรี*. กรุงเทพมหานคร: สาขาวิชาดนตรีศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิทยาลัยดุริยางคศิลป์. (2555). *หลักสูตรดุริยางคศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาปฏิบัติดนตรีคลาสสิก*

ภาษาอังกฤษ

- Larry Teal. (1963). *The Art of Saxophone Playing*. New Jersey: USA. Brich Tree Group
- Music Education National Conference. (1996). *Performance Standards for Music*. America: USA